

Sobbi

www.sobreestants.com juliol 2009 - Any XVII - Núm. 38 Exemplar gratuït

20 anys de l'Associació de Sobreestants

20 25

25 anys de l'Escola de Sobreestants

Sobbi

- 3 Editorial
- 4 Cartes al director
- 10 Medi ambient
Zones ZEPA.
- 12 Legislació
L'estudi / Pla de Gestió de Residus:
De precepte legal a
avantatge competitiu.
- 15 DPTOP - Conservació
de carreteres
Parcs de conservació de
carreteres de Catalunya.
- 17 Grans obres
La Llotja de Lleida
- 21 Obres
El DPTOP licita obres de millora
de la xarxa viària per un valor
aprox. de 17 MEUR
- 26 Estadística
Associació de Sobreestants.
Borsa de treball
- 27 Escola
Roser Sala
- 30 Escola
25è aniversari
a l'Escola de Sobreestants
- 31 Escola
Oferta formativa
- 32 Associació
20 anys de l'Associació de
Sobreestants de Catalunya
- 37 Associació
Nova Junta Directiva
- 38 Associació
Xerrada de l'Associació amb
alumnes de la promoció 2008-09
Propres Jornades Tècniques
- 39 Associació
L'Associació a Construmat 2009
- 41 Jornades Tècniques
Gestió mediambiental en les obres.
Execució a obra civil amb topografia
i control de maquinària.
Introducció a la Jornada Tècnica
del dia 28-11-09.
- 48 Oci
New York en 7 dies d'hivern

Portada commemorativa:
25 anys de l'Escola de Sobreestants.
20 anys de l'Associació de Sobreestants.

25 anys de casa nostra!!!

El passat mes de juny vàrem celebrar 25 anys d'una idea, una idea que va permetre crear l'Escola de Sobreestants, un centre amb un sistema educatiu innovador del qual han sortit, i encara surten ara, professionals altament qualificats.

Com tota idea nova, va necessitar una empenta que donés a conèixer l'escola i els tècnics que formava a la societat en general, però sobretot al sector de la construcció. Amb aquesta premissa, un abril d'ara fa 20 anys, un petit grup d'exalumnes va decidir fundar l'Associació de Sobreestants de Catalunya.

Aquesta associació, per motius obvis, ha mantingut una relació simbiòtica amb l'escola: ha patit els seus mateixos mals (com ara les diferents reformes educatives que van amenaçar de fer-la desaparèixer) i ha celebrat els seus èxits, els quals han quedat resumits en el llibre commemoratiu dels 25 anys de l'Escola, que des d'aquí us convidem a llegir.

Aquest pati, on la majoria de nosaltres hem estudiat, és casa

nostra i hem de treballar tots plegats perquè d'aquí a 25 anys més, quan un sobreestant entri per la porta per assistir a una jornada o un curs, continuï sentint que aquest pati, aquesta escola o la petita oficina de l'associació són casa seva.

Volem aprofitar aquest editorial per felicitar els professors de l'escola per la tasca realitzada durant tots aquest anys, les institucions que els han donat suport i especialment tots els sobreestants, que, amb la nostra feina i el nostre esforç, ens hem entossudit a donar la raó als que van pensar que fer una escola de sobreestants a Tàrrrega era una bona idea (una gran idea!!!).

Moltes felicitats a tots!!!

Josep Ricart Mercè
President

Si voleu transmetre algun dubte o donar la vostra opinió, us podeu adreçar a:

Sobbi. Ap. de Correus, 43
25300 Tàrrrega

e-mail: sobbi@sobreestants.com

Edició: LA JUNTA
Publicitat: Mercè Pérez
Col·labora: Ramon Siscart
Redacció: Sobbi
Ap. de Correus, 43
25300 Tàrrrega (Lleida)
Tel./Fax 973 50 00 02
Impressió: BARNOLA - Guissona
Dipòsit Legal: L-388-1995
Tiratge: 2.500 Exemplars

Edita:
Junta Directiva:
Josep Ricart Mercè
President
M. del Carmen Rodríguez García
Vicepresidenta
Roser Alàs Baiges
Secretaria
Felip Hernández Gutierrez
Tresorer
Rosa M. Puigarnau Pero
Raquel Grifó Castelló
M. Cinta Tàpies Juni
Esther Aguilà Alonso
vocals

Amb el suport de:

Ajuntament de Tàrrrega

 Associació de
Sobreestants
de Catalunya

Amb la Col·laboració de:
BANC DE SABADELL ATLANTICO

SOBBI és una publicació semestral i gratuïta. SOBBI està obert a totes les col·laboracions, sempre que estiguin perfectament identificats els seus autors. L'Editora no es fa responsable, necessàriament de les opinions i criteris expressats pels seus col·laboradors i autors dels textos. Per a la reproducció d'imatges i/o textos, cal l'autorització escrita de SOBBI.

Conservació, defensa i ús de la carretera.

La defensa i l'ús de la carretera de la xarxa viària de titularitat de la Generalitat de Catalunya es recolza sobre dos eixos d'actuació. Estem parlant de la conservació integral i la semi-integral executada per la iniciativa privada i l'ús i la defensa de la carretera reservada al sector públic que compta amb mitjans propis a través dels Parcs de Conservació.

És convenient recordar que, la política de privatització dels governs de Convergència i Unió van forjar una estructura i organització del treball als Parcs totalment inadequada. Els treballadors es van veure abocats a sofrir tot un conjunt de conseqüències derivades d'aquell tipus de gestió.

Era obvi que la situació en què quedaven els Parcs era inacceptable. Els sindicats, una cop més, prengueren la iniciativa a l'hora de trobar una sortida a la situació que s'estava plantejant. En primer lloc, es va haver de convèncer a la direcció del departament de la necessitat de trobar un punt d'acord per aquesta nova situació. Calia plantejaments diferents i distants del que, fins llavors, havia estat la manera de funcionar del departament.

SE SIGNA L'ACORD

Va ser un procés llarg, que al final, va concloure amb la sig-

natura del PROTOCOL D'ACORD A LES CONDICIONS DE REORDENACIÓ DEL SERVEI DE CONSERVACIÓ DE LES CARRETERES. La data, el 15 d'octubre de 2001 i l'objectiu: implementar un nou model dins l'àmbit de la conservació de les carreteres de titularitat pròpia de la Generalitat, per tal d'afrontar els reptes que una política sostenible de mobilitat comporta en la millora del manteniment dels vials.

Es fixen com a objectius del nou model de gestió de la conservació de la carretera: l'homogeneïtzació de les funcions i categories, la disponibilitat, la polivalència, l'adequació a les noves responsabilitats i la màxima utilització dels recursos humans disponibles.

La signatura es va portar a terme entre els dos sindicats majoritaris (CATAC i CCOO) i el DPTOP. Va haver altres sindicats amb representació al departament que no van considerar oportú signar l'acord adduint raons que, un cop passat el temps, semblen peregrines.

L'estructura i l'organització dels Parcs tenen la seva base de funcionament en el Protocol, amb l'objectiu d' "*...afrontar els reptes que una política sostenible de mobilitat comporta en la millora del manteniment de la carretera*" definint-lo com a "*...premisses bàsiques: la millora de la qualitat de les actuacions, màxima eficàcia dels costos i la distribució racional del personal*" (Preàmbul del Protocol). És a dir "*...la millora de la prestació del servei públic, per tal oferir un millor servei al ciutadà i disposar d'unes unitats més properes a aquell*". (Annex 1 del Protocol).

Frases ben concatenades al redactat d'aquest Protocol, però no és només qüestió de sintaxis. El Protocol porta una exigència que no és altra que el compliment d'un calendari que, malauradament, no s'està complint.

ACORDS BÀSICS

Seguim veient incompliments en temes relacionats amb la provisió del lloc de responsable de Parc, o bé el pla de formació, adequació de categories i perfils professionals. Aquest darrer complet en part.

Per poder proporcionar un servei adient a la carretera i als seus usuaris falta, i continuem amb les mancances: l'adequació de la maquinària disponible a les exigències actuals i, instal·lacions acords amb els temps. No es pot seguir desenvolupant una tasca de servei a l'administrat mantenint uns centres de treball en barracons com els casos d'Igualada o Lleida. Cal assegurar que els terminis pel desenvolupament del Protocol es van complint, per no parlar de les relacions funcionals i organitzatives encara pendents. Així no es pot parlar d'apropament de l'administració al ciutadà.

La revisió dels àmbits territorials assignats a cada una de les unitats operatives, no s'han fet. Era fonamental per dotar a cada parc dels medis humans i materials que calen en funció dels quilòmetres i intensitats de trànsit de les carreteres de cada àmbit territorial o zones d'activitat. El departament va prendre la decisió salomònica de tirar pel carrer del mig i considerar a tots els parcs iguals. Malauradament, han passat 8 anys des de la signatura del Protocol i el treball a

desenvolupar per aconseguir la seva aplicació encara està per fer.

Els canvis de govern en la Generalitat no han significat un canvi substancial. Determinades actituds corporatives arrelades a la Direcció General de Carreteres estan provocant un alentiment del procés que impossibilita l'apropament administratiu/ciutadà.

Malgrat això, els treballadors/res d'aquest àmbit encara confiem que tot allò sigui possible i que un dia, esperem no molt llunyà, l'usuari de la carretera, pugui trobar una Administració més útil, pròxima i diàfana amb unes carreteres millors i més segures.

Sr. Director:

Cada dia faig el trajecte entre Sant Martí de Maldà i Vilanova del Camí. Utilitzo dos vies de comunicació importants com són la C-14 que uneix Montblanc amb Tàrrrega i l'autovia A-2.

La comarcal C-14 és un tram de carretera relativament nou després de les últimes obres de millora. Va ser inaugurat fa un any i mig, aproximadament. Des

d'un bon principi, es va veure afectat per l'aparició de flonjalls, que es van arranjar amb la retirada i estesa d'una nova capa d'asfalt. Naturalment, les coses que s'arreglen a mitges tornen a espatllar-se i això és el que ha passat. Actualment, el que s'ha fet és una excavació de la subbase d'aproximadament un metre d'alçada i s'ha aportat material nou.

Em plantejo com és possible que una carretera que es fa nova, al cap d'uns mesos o un any, estigui malmesa. A més a més, s'hagi de fer una despesa econòmica important que, en aquest cas, desconec si l'assumeix la constructora com a garantia o la pròpia administració. El que està clar és que és una despesa que no hauria d'existir, sinó per què calen tants controls, direccions d'obres i personal que cobra per a tasques d'execució i vigilància d'obra? Cal dir que, sovint, les empreses constructores i els equips d'obra són conscients que no ho fan del tot correcte, però els terminis, les presses i els diners s'imposen a les pròpies ganes de voler fer les coses bé.

L'autovia A-2 porta també un parell de mesos tallada a l'alçada del túnel de Montmaneu, direcció Lleida. El trànsit es desvia per l'antiga N-2, recuperant d'aquesta manera un tram de carretera històric, que com en els últims anys de la seva vida gaudia

de nombroses retencions a l'alçada de la Panadella i que ara es tornen a repetir. En aquest cas, els desperfectes han sortit al cap d'uns anys després. Almenys fins ara no s'han donat a conèixer. Fa dies que hi ha personal que hi treballa i tinc la impressió que n'hi haurà per bastants mesos. He observat maquinària pesada fent excavació a la part superior del talús, pel que crec que es repararà tot de nou.

La manca d'informació en els mitjans de comunicació és una tònica predominant. No sé si és per vergonya de cara als usuaris o potser perquè no està massa clar quin és el "modus operandi" per solucionar el problema de les esllavissades de terres que, lentament, s'han anat produint. Per tots aquests motius estic indignat. Per les molèsties que em trobo a la via cada dia que vaig a treballar i perquè veig que s'allarguen eternament.

Josep Mª Pallàs Farrreny
Sobreestant

Autovia A-2

Comarcal C-14

Canon d'abocador

Suposo que tothom ja deu estar assabentat de l'últim cànon que s'ha començat a aplicar últimament per fer un correcte ús dels residus de la construcció. Sembla una paradoxa. S'hauria de facilitar al màxim el tema del reciclatge per fer tothom més conscient del nostre medi ambient. Però, per contrapartida, opten per aplicar un cànon que fa més costosa l'obra i el tràmit del residu.

Tots som conscients que els temps no són massa bons. D'una manera o d'una altra, tothom ha "rebut" per l'anomenat efecte crisi, que més que un efecte sembla ser una realitat. És per tot això que penso que les coses s'han de facilitar una mica més.

Aquest cànon que s'ha començat a aplicar aquest any és de 3€/m³. Import que obliguen a pagar per endavant abans de fer l'entrada a l'abocador autoritzat. Et fan preveure el volum aproximat que tens de residus durant un més i pagar per endavant aquest cànon per poder fer ús de l'abocador.

No és una mica complicat tot plegat? No hi ha cap manera de facilitar el reciclatge una mica? No és important que tots els residus entrin a l'abocador? L'Objectiu no és conservar el medi?

Són moltes les preguntes que em qüestiono, però sembla que a vegades ens agrada complicar-nos massa les coses. És la meva reflexió personal.

Una sobreestant.

Com afecten els immigrants en la crisi

... els immigrants... aquella gent que ens miràvem de reüll perquè feien la feina que els d'aquí no volien fer.

Molta gent d'aquí deia que per fer aquella feina preferien estar a casa asseguts i cobrar de l'atur perquè els sortia més a compte. Segons ells cobraven igual que treballant i no feien cap esforç. Què ha passat? Ara, la mateixa gent d'aquí que l'any passat els trucaves per treballar i et deien que per aquell sou no es movien de casa, resulta que se'ls ha acabat l'atur... I diuen que els immigrants els prenen la feina. On és el problema? És amb els immigrants que en èpoques de vaques grasses volien treballar d'allò que fos o en la gent d'aquí que han esperat a cobrar de l'atur fins l'últim moment i s'han vist la crisi damunt?

Sóc antiga treballadora i ara empresària. Em sap molt de greu veure la gent d'aquí, la

mateixa que l'any passat no li sortia a compte treballar i ara em vénen a dir que els immigrants els han pres la feina. Com a empresària, continuo pagant el mateix ara que l'any passat, igual als catalans, espanyols, marroquís, romanesos ... És a dir, el que marca el conveni més els plusos. Ara, resulta que vindrien a treballar, fins hi tot, per menys sou. I la meua pregunta és...

De qui és la culpa de tot això? Dels immigrants o de la gent d'aquí que potser estaven massa ben acostumats?

No voldria generalitzar, ni que ningú se sentís ofès. Però, abans de dir que els immigrants ens han robat la feina, seria important reflexionar i pensar que potser ells ens han guanyat una partida que tots pensàvem que la teníem vençuda.

En el meu cas, en cap moment em passarà pel cap acomiadar un immigrant que porta treballant molt temps en l'empresa per posar una persona que vingui de l'atur... i menys amb exigències.

Abocador de Tivissa.

Zones ZEPA

Introducció

El Consell de les Comunitats Europees va aprovar l'any 1992 la Directiva 92/43/CEE, de 21 de maig, relativa a la conservació dels hàbitats naturals i de la fauna i la flora silvestres, coneguda com la Directiva d'hàbitats. Aquesta amplia els objectius i l'abast de la Directiva 79/409/CEE, de 2 d'abril de 1979, relativa a la conservació de les aus silvestres.

Les dues són els dos principals instruments de la Unió Europea (UE) per a la conservació dels hàbitats, les espècies i la biodiversitat. Així mateix, ambdues directives són el marc legal per a la creació de la xarxa Natura 2000. En el cas de Catalunya, la Llei 12/2006, que modifica la Llei 12/1985 d'espais naturals, determina que tots els espais de la xarxa Natura 2000 (ZEC i ZEPA) s'inclouen automàticament al PEIN en el moment de la seva designació.

La Directiva 92/43 d'hàbitats crea la xarxa ecològica europea de zones especials de conservació anomenada Natura 2000. Aquesta Directiva també determina que Natura 2000 ha de garantir el manteniment en un estat de conservació favorable dels hàbitats¹ i els hàbitats de les espècies² en la seva àrea de distribució natural dins el territori de la UE.

La xarxa Natura 2000 consta de dos tipus d'espais:

Les ZEC: Zones d'especial conservació (la Generalitat proposa la llista de Llocs d'Importància Comunitària i les LIC que la Comissió europea aprova definitivament. Posteriorment, la Generalitat les declara i les aprova com a ZEC - ZEPA: Zones d'especial protecció per a les aus).

Aquesta situació comporta que totes aquestes espècies estiguin incloses en el "Catàleg nacional de espècies amenaçades" de l'Estat Espanyol. A Catalunya, a l'esborrany del Projecte de Decret de creació del Catàleg de Fauna Amençada de Catalunya. Aquest les distribueix en les categories: "en perill d'extinció" i "vulnerables" previstes a l'article 55 de la Llei

42/2007, de 13 de desembre del Patrimoni Natural i de la Biodiversitat. Les espècies es reparteixen:

EN PERILL D'EXTINCIÓ: xoriguer petit (*Falco naumanni*), xurra (*Pterocles orientalis*), ganga (*Pterocles alchata*), àguila cuabarrada (*Hieraaetus fasciatus*), trenca (*Lanius minor*), terrerola vulgar (*Calandrella brachytactyla*) i sisó (*Tetrax tetrax*).

VULNERABLE: gaig blau (*Coracias garrulus*), esparver cendrós (*Circus pygargus*), calàndria (*Melanocorypha calandra*) i terrerola rogenca (*Calandrella rufescens*).

Cal tenir en compte que la major part d'aquestes espècies tenen la seva principal i, sovint, única àrea de distribució a la plana de Lleida.

Nom	Codi	Tipus	Superfície protegida actual	Sup. proposada	Superfície d'ampliació
Secans Mas de Melons-Alfés	ES000021	LIC + ZEPA	6.422,90	6.732,23	309,33
Anglesola-Vilagrassa	ES0000321	ZEPA	856,6	1.122,66	266,06
Vall del Sió-Llobregós	ES5130016	LIC + ZEPA	26.620,00	26.846,56	226,56
Bellmunt-Almenara	ES5130025	LIC + ZEPA	3.464,20	3.960,48	496,28
Plans de Sió	ES5130036	LIC + ZEPA	5.289,60	10.268,49	4.978,89
Belianes-Preixana	ES5130037	LIC + ZEPA	1.924,60	6.528,75	4.604,15
Secans Segrià i Utxesà	ES5130038	LIC + ZEPA	3.792,89	7.209,37	3.416,48
Superfícies totals			48.370,79	62.668,54	14.297,75

Aquesta primavera, comencen els tràmits per a l'aprovació definitiva del projecte d'ampliació de ZEPA.

El Govern posa a informació pública la proposta de modificació de límits de diversos espais de la Xarxa Natura 2000 a la plana de Lleida.

Abans de l'estiu, el govern té previst aprovar aquest projecte d'ampliació de 14.297 hectàrees i complir així les sentències del Tribunal de Justícia de Luxemburg.

El Govern de la Generalitat ha iniciat els tràmits per aprovar un acord que amplia de 14.297 hectàrees diversos espais de la xarxa Natura 2000 al sector estèpic de Catalunya. Així donarà compliment a les dues sentències condemnatòries emeses pel Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees.

El govern de la Generalitat ha elaborat una proposta que suposa l'ampliació de 7 espais de la plana de Lleida designats com a ZEPA. 6 dels quals també estan declarats LIC (Lloc d'importància Comunitària), així s'augmenta en 14.297 hectàrees, les 48.354 hectàrees ja protegides en l'àmbit estèpic. El Govern té previst aprovar la proposta definitiva durant la primera quinzena del mes de juny.

criteris i resultats de la proposta d'ampliació.

L'ampliació s'ha fet seguint els criteris marcats per la Comissió Europea :

1. Assegurar la conservació de les quatre espècies al conjunt de Catalunya.
2. Millorar la connectivitat entre les ZEPA.
3. Millorar la delimitació de determinades ZEPA, agrupant els

diversos sectors que les formen, especialment pel cas de Secans del Segrià i Utxesa i Bellmunt-Almenara.

4. Incrementar la superfície de protecció del sisó, principalment a les ZEPA de Plans de Sió i de Secans de Belianes-Preixana.

Els resultats de l'ampliació permetran complir aquests criteris i tindran el següent resultat:

Augmentar la protecció de les quatre espècies estepàries

Amb la nova proposta d'ampliació que aprovarà el govern, les quatre espècies requerides per la Comissió Europea obtenen un grau de protecció d'entre el 62% i el 92% de les seves poblacions. Representa augmentar més de 20 punts el percentatge d'exemplars actualment protegits

% respecte a la població de la plana de Lleida	% de població inclòs dins les ZEPA actuals	%de població dins ZEPA proposta 2009
Terrerola vulgar (mascles)	61,75%	74,50%
Calàndria (mascles)	42,88%	61,75%
Sisó mascles	41,40%	74,91%
Sisó femelles	51,29%	91,55%
Gaig blau (parelles)	41,92%	67,24%

Augmenta la connectivitat de les diferents àrees

La nova proposta suposa la connexió entre els diferents sectors d'una mateixa ZEPA i l'enllaç entre les diverses ZEPA com reclama la Comissió. Aquesta mesura millorarà la funcionalitat ecològica, alhora que, incrementarà la superfície d'hàbitat adequat per a cada espècie i reduirà la fragmentació. En aquest cas es trobarien els espais de secans Segrià i Utxesa, els de Bellmunt-Almenara i dels Plans de Sió, així com Belianes-Preixana.

Compensacions i plans de gestió

Des del Govern s'establiran compensacions econòmiques pels pagessos afectats.

El reg Segarra Garrigues

El reg Segarra-Garrigues disposarà de 39.900 hectàrees protegides d'un total de 70.150 distribuïdes per 75 municipis de les comarques de la Noguera, la Segarra, l'Urgell, el Pla d'Urgell, les Garrigues i el Segrià.

El Segarra-Garrigues té una àrea regable dividida en 15 sectors. En tots ells el reg es dissenya amb criteris d'eficiència i aplicant les últimes tecnologies en sistemes de telecontrol i telecomandament

en la gestió de l'aigua.

El sistema Segarra Garrigues té prevista una inversió superior als 1.500 milions d'euros. 444 milions dels quals corresponen al canal principal i l'embassament de l'Albagés i 1.069 milions a la xarxa secundària.

Pel que fa al nivell d'execució, les empreses públiques CASEGA-Acuabro estan treballant en els primers 40 quilòmetres del canal, mentre que REGSEGA està gestionant la concentració parcel·laria de 52.000 hectàrees i està executant obres en diferents sectors.

Agraïments a la Generalitat de Catalunya Departament de Medi ambient

L'estudi/Pla de Gestió de Residus: De precepte legal a avantatge competitiu

El Reial Decret 105/2008 i les implicacions per al model de gestió de RCD a Catalunya

Malgrat que a Catalunya, ja des de l'any 1994, regeix un marc jurídic específic per a la gestió dels residus de construcció i demolició (RCD en endavant), l'aparició d'aquest Reial Decret reforça alguns d'aquests preceptes i afavoreix un marc únic per al conjunt del territori espanyol. A continuació, es repassen els principals aspectes en què el Reial Decret incideix i se n'extrauen algunes conclusions pràctiques per als professionals que hauran de fer front a les distintes obligacions de la norma.

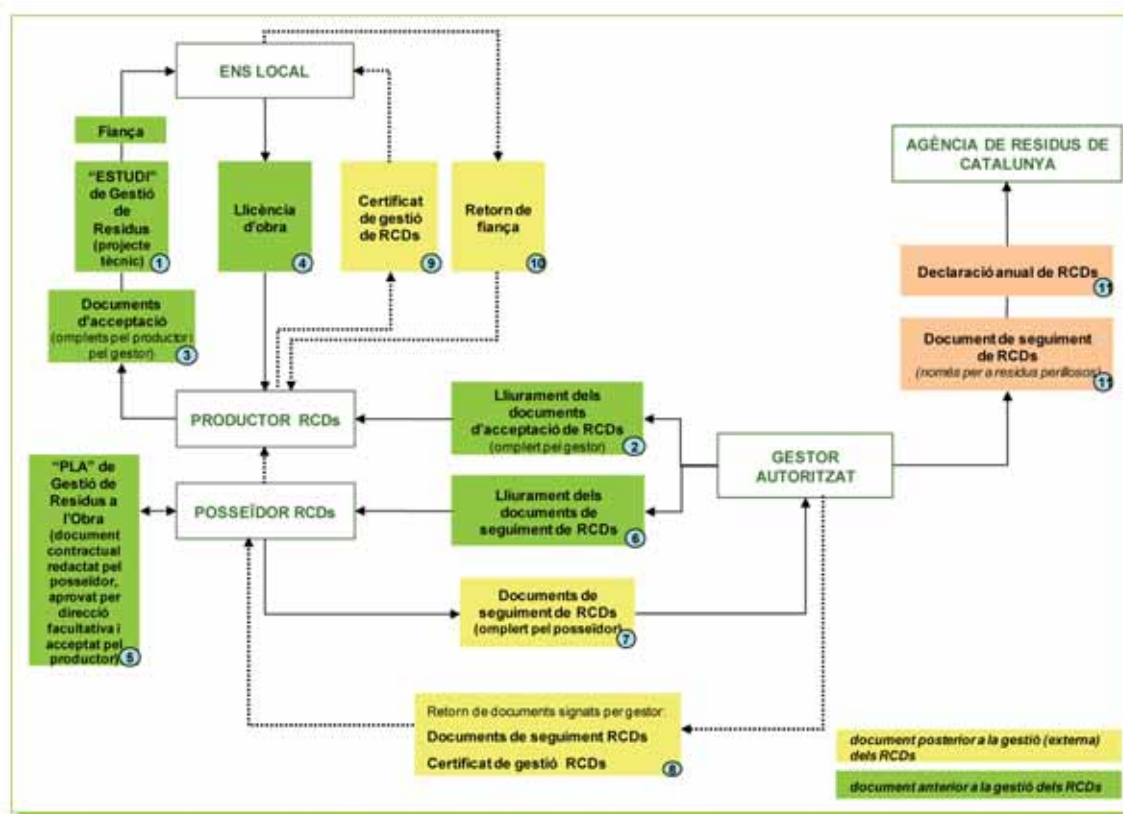

Figura 1. Model de gestió de RCD (Programa de Gestió de Residus de la Construcció a Catalunya 2007-2012).

La planificació de la gestió de RCD

Aquesta norma, de forma homòloga a com succeeix amb les qüestions de seguretat i salut, condiona la planificació, ja des de la fase de projecte, de la generació de RCD que resultarà de l'obra i de les vies de gestió més adients que aquests residus hauran de seguir.

A priori, hom destaca l'obligació de preveure un estudi de gestió de residus junt amb la documentació tècnica que s'adjunta per a la sol·licitud de la llicència d'obres. Aquest document constitueix una obligació del promotor i quant al seu contingut mínim, aquest ha d'incorporar:

- Una estimació de la quantitat,

expressada en tones i en metres cúbics, dels residus de construcció i demolició que es generaran a l'obra, conformement a la llista europea de residus publicada per Ordre MAM/304/2002, de 8 de febrer o norma que la substitueixi.

- Les mesures per a la prevenció de residus en l'obra.

- Les operacions de reutilització,

valorització o eliminació a què es destinaran els residus generats a l'obra.

-Les mesures per a la separació dels residus a l'obra.

-Els plànols de les instal·lacions previstes per a l'emmagatzematge, maneig, separació i, si escau, altres operacions de gestió dels RCD dintre de l'obra.

-Les prescripcions del plec de prescripcions tècniques particulars del projecte, en relació amb l'emmagatzematge, maneig, separació i, si escau, altres operacions de gestió dels residus de construcció i demolició dintre de l'obra.

-Una valoració del cost previst de la gestió dels RCD que formarà part del projecte en capítol independent.

És molt rellevant aquest últim punt, atès que difícilment és factible realitzar una gestió adequada dels residus si no es disposa dels recursos mínims necessaris. Tanmateix, cal no oblidar que la gestió adient dels residus també redunda en una disminució del cost associat. Complementàriament i ja en fase d'execució, cal que el constructor o contractista principal presenti a la direcció facultativa de l'obra un pla de gestió de residus, que formarà part dels

documents contractuals de l'obra.

Aquest document ha de reflectir com donar compliment a allò que preveu l'estudi de gestió de residus.

A hores d'ara, tots els projectes per als quals se sol·licita llicència d'obra estan obligats a disposar d'estudi de gestió de residus. Però fins al moment, encara pot succeir que –només en el cas de l'obra pública i degut als terminis d'aplicació de la norma– hi hagi obres que no disposin d'estudi però per a les que calgui disposar de pla. Això és relativament poc problemàtic, sempre que el pressupost del projecte doti la gestió de RCD dels recursos econòmics suficients.

Per la importància d'aquests documents, és prudent requerir que la direcció facultativa de l'obra doni el vist-i-plau al pla de gestió de residus mitjançant una acta, també sotasignada pel responsable de l'execució de l'obra i pel promotor. En tot cas, per a tots aquells professionals que requereixin un model per a la redacció de l'estudi/pla de gestió de residus, sabeu que podeu consultar unes guies que han estat impulsades des de l'Institut de Tecno-

logia de la Construcció (ITeC) i en els links de l'Agència de Residus de Catalunya:

• Estudi de gestió de residus (http://www.arc-cat.net/ca/publicacions/pdf/altres/canon_runes/estudi_gestio.pdf).

• Pla de gestió de residus (http://www.arc-cat.net/ca/publicacions/pdf/altres/canon_runes/estudi_gestio.pdf).

Obligacions pràctiques a les obres

Més enllà de les formalitats del procediment, convé que, sobretot el pla de gestió, esdevingui una eina útil a l'obra per encarar la gestió de RCD. I això, bàsicament es tradueix en:

• Disposar l'espai, degudament senyalitzat, on s'emmagatzemaran els residus generats a l'obra, seleccionats d'acord amb la seva tipologia. De fet, el Reial Decret ja estableix uns llindars mínims a partir dels quals aquesta selecció és obligatòria per a cada material, més enllà de la segregació mínima que ha d'haver entre residus especials (perillosos), no especials (no perillosos) i inerts:

FRACCIÓ DE RESIDUS	LLINDAR DE SELECCIÓ (A PARTIR DE 14/08/08)	LLINDAR DE SELECCIÓ (A PARTIR DE 14/02/10)
Formigó	160 Tn	80 Tn
Ceràemics	80 Tn	40 Tn
Metall	4 Tn	2 Tn
Fusta	2 Tn	1 Tn
Vidre	2 Tn	1 Tn
Plàstic	1 Tn	0,5 Tn
Paper/cartró	1 Tn	0,5 Tn

Figura 2. Llindars de segregació dels residus recollits al Reial Decret 105/2008, d'1 de febrer.

• Organitzar la gestió dels diferents residus segons els principis de gestió vigents (reutilització i reciclatge front a deposició controlada), tot prioritzant la valorització dels materials.

• Garantir que les fórmules de contractació del transport i/o la gestió dels RCD no distorsionen ni perjudiquen econòmicament l'esforç aplicat en la bona segregació en origen des de l'obra: els gestors intermitjos i finals han de garantir tarifes de gestió més assequibles per als materials seleccionats, així com

que la classificació del residu a efectes de tarifa respecti el grau de segregació a què ha estat sotmès.

Acreditació documental de la gestió de RCD

El Reial Decret fa èmfasi en la necessitat de poder acreditar la gestió adequada dels RCD davant les instàncies competents per part dels agents que hi participen. D'aquí la importància de disposar dels documents que a continuació s'indiquen:

-**Document d'acceptació:** document a presentar davant l'ens local en la sol·licitud de la llicència d'obra, pel qual el productor es compromet a garantir la gestió adient dels residus que generarà a l'obra en la instal·lació d'un gestor autoritzat.

-**Certificat de gestió de residus:** document a presentar pel productor davant l'ens local en finalitzar l'obra. És emès pel gestor autoritzat i acredita la quantitat i tipus de residus procedents de l'obra i tractats a les seves instal·lacions.

-Certificat de reutilització: si bé no apareix com a tal al Reial Decret, cal algun tipus d'acreditació que descrigui el residu objecte de reutilització -pedres i terres no contaminades-, així com la seva traçabilitat, a acreditar pels responsables respectius de les obres d'origen i destí del material.

A mitjà termini, també és previsible que entri en vigor un document de seguiment, que garanteixi la traçabilitat dels RCD entre l'obra d'origen i la instal·lació autoritzada final a la qual es destinaran.

Altres consideracions

A hores d'ara, ja és molt favorable per al promotor/constructor una gestió adreçada a una

màxima segregació del residu, si bé això no s'ha pogut advertir des de l'obra per factors diversos: desconeixement dels costos reals de gestió de RCD per part de qui els suporta, absència d'una partida concreta que doni cobertura a la gestió de RCD, excés d'intermediaris entre l'obra d'origen i el gestor final dels RCD que encareixen la gestió, etc.

Actualment, en una conjuntura de tarifes creixents de gestió –encara més en el cas de residus no segregats–, d'impostos que penalitzen la deposició de residus inerts (3 euros/tona addicionals) i dels residus assimilables a municipals (10 euros/tona addicionals) i en què el transport dels residus ha experimentat un

encariment substancial, evolucionar vers unes millors pràctiques de gestió beneficia indiscutiblement el balanç econòmic de l'obra.

També des de la perspectiva ambiental, és favorable procurar la presència de materials reciclats i d'altres articles i productes provinents del reciclatge en les partides de materials: això no només millora l'impacte ambiental de l'obra, sinó que sovint, com succeeix amb l'àrid reciclat, comporta un abaratiment en el preu de subministrament. De fet, és el mateix Reial Decret el que convida a què els promotors públics fomentin la presència d'àrid reciclat i altres productes provinents de la valorització de residus en les unitats d'obra dels projectes.

Figura 3. Exemples d'aplicació d'àrid reciclat en obres de la comarca del Segrià.

Finalment, des de Gestora de Runes de la Construcció, restem a la vostra disposició per resoldre tots aquells dubtes que us poden aparèixer en la planificació i execució de la gestió de residus, tot informant-vos dels recursos de què disposeu per assolir una bona gestió.

Parcs de conservació de carreteres de Catalunya

Reordenació dels parcs

Antecedents:

En data 27 de juliol de 1999, La Direcció General de Carreteres, La Secretaria General del Departament de Política i Obres Públiques i el Comitè Intercentres van iniciar un procés de reordenació dels parcs de la direcció General de Carreteres. Aquest anava dirigit a la seva modernització, adequació i millora de l'administració per tal d'oferir un millor servei i disposar d'unes unitats més properes al ciutadà, racionals i eficients. Després d'un període d'anàlisi de la situació plantejada, les parts signants van acordar el següent:

• **L'esquema de l'organigrama de les unitats de producció (parcs) per a l'exercici de les funcions de conservació seria de 15 parcs i 5 destacaments.**

• **S'establiria un període transitori màxim de 3 anys durant els quals es donaria solució als possibles desajustos.**

En data 15 d'octubre de 2001, se signa el Protocol d'acord relatiu a les condicions de reordenació del servei de conservació de les carreteres. L'objectiu és implementar un nou model dins l'àmbit de la conservació de les carreteres de titularitat pròpia de la Generalitat per tal d'afrontar els reptes que una política sostenible de mobilitat comporta en la millora del

manteniment dels vials. Es defineixen com a premisses bàsiques: la millora de la qualitat de les actuacions en aquest àmbit sectorial, la màxima eficiència dels costos del servei públic, la distribució racional en el territori del personal de conservació i de l'ús i defensa de la carretera. Es fixen com a objectius del nou model de gestió de la conservació de la carretera: l'homogeneïtzació de les funcions i categories, la disponibilitat, la polivalència, l'adequació a les noves responsabilitats i la màxima utilització dels recursos humans disponibles.

En data 24 de febrer de 2005, surt publicat al DOGC la convocatòria de concurs de canvi de destinació per a la provisió de determinats llocs de treball del personal laboral fix del Departament de Política Territorial i Obres Públiques, on hi consta el Parc de Sabadell, d'entre altres. Per resolució PTO/2110/2005, de 4 de juliol (DOGC núm. 4423, d'11 de juliol de 2005), es resol el concurs de canvi de destinació per a la provisió de determinats llocs de treball del personal laboral fix del DPTOP.

Per tant podem dir que a partir del 12 de juliol de 2005, el Parc de Sabadell queda oficialment com a parc reordenat de La Direcció General de Carreteres.

Proposta de treball per facilitar i donar suport al procés de reordenació dels parcs de conservació

És a partir de la reordenació del parc que apareix la figura del senyor Tomàs Yuste com a membre de l'Oficina per a la Innovació i Millora Permanent. (Aquest ja havia participat en la 1a fase de parcs reordenats) per tal d'impulsar, facilitar i donar suport a la millora i a l'optimització del funcionament dels Parcs de conservació de La Direcció General de Carreteres i a la seva reordenació amb la participació activa del personal implicat.

En un principi, el personal ho va rebre amb certes reticències, perquè fins a la data ningú s'havia preocupat dels seus problemes i l'òptim funcionament dels parcs de conservació.

Aspectes Positius:

Vocació de servei a la carretera. Responsabilitat individual. Participació en l'atenció a les emergències (només els que hi intervenen).

Experiència laboral del personal amb més antiguitat.

Bona adaptació al grup de treball del personal que s'ha incorporat de nou.

Aspectes Negatius:

Dèficit en el manteniment de les instal·lacions existents.

Manca de reconeixement de la tasca desenvolupada.

Vestuari en jornada habitual de treball (quina roba han de portar).

Pla de formació individualitzat per categoria professional. Equipaments per als equips de treball (càmeres de fotos, telèfon mòbil i punts de llums als vehicles antics).

Malentesos a l'hora de donar les ordres de treball en casos concrets.

Funcions de les unitats de producció (parcs)

- L'atenció al ciutadà i la representació territorial.
- L'aplicació del pla de conservació i seguretat viària.
- L'atenció de la vialitat hivernal.

- La programació operativa i la inspecció d'obra civil.

- El reconeixement de l'estat del ferm i dels elements funcionals.

- L'execució d'emergències (ferm, senyalització, barreres de seguretat...).

- El control de la conservació externa (obra civil, senyalització, enllumenat, barreres de seguretat, segues...).

- La neteja de cunetes, pericons i obres de fàbrica.

- La sega d'herba i la poda d'arbrat.

- El suport en la realització de les execucions subsidiàries acordades en expedients de reposició del medi.

- La presa de dades per a l'actualització de l'inventari.

- El control del manteniment del parc, les seves instal·lacions i equipaments.

- L'execució d'aforaments.

- La recollida de dades per a estudis de trànsit i accidentabilitat.

- La tramitació de denúncies i sancions.

- L'elaboració d'informes i el control de les autoritzacions d'ús.

Agraïments a :

Encarregat
Parc de Conservació de Sabadell-Terrassa
Carretera N-150 PK 15 - 08227 Terrassa
Servei Territorial
de Carreteres de Barcelona

La Llotja de Lleida

Edifici Mercolleida

La Llotja de Lleida serà un palau de congressos i teatre de titularitat municipal. L'edifici ocuparà l'esplanada on se celebrava l'antic mercat de fruites i verdures (popularment conegut com el mercat dels pagesos), al barri de Pardinyes.

El projecte es finançarà amb la construcció de dues torres d'habitatges de 16 i 24 plantes situades en el mateix terreny de la Llotja. Les obres del palau es van iniciar el dia 16 de febrer de 2007 i està prevista una durada de 28 mesos.

Projecte arquitectònic

La Llotja serà una peça unitària i massiva, configurada i jerarquitzada en tres bandes funcionals que permetran fer compatibles els diferents usos.

L'edifici es configura en 6 plantes, 2 d'elles soterrànies, i les altres quatre sobre la rasant de

terra. La planta soterrada està dedicada a aparcaments, amb una capacitat de 471 places. En la resta de plantes se situen els següents espais: vestíbul, cafeteria, restaurant, sala multifuncional, auditori principal, sales de congressos, foyer, "business center" i club La Llotja.

Estil

L'edifici s'aixeca com un gran cos arquitectònic que estableix un diàleg visual amb la ciutat històrica i amb la Seu Vella.

Edifici emblemàtic

La Llotja de Lleida serà un edifici emblemàtic amb la capacitat d'identificar la ciutat.

La mateixa remodelació de l'entorn permetrà la comunicació immediata amb el recinte firal i amb les zones industrials dels Polígons del Segre, Entrevies, Camí dels Frares...

PALAU DE CONGRESSOS "LA LLOTJA" DE LLEIDA DESCRIPCIÓ DE LES DEPENDÈNCIES I SUPERFÍCIES

AUDITORI PRINCIPAL

(capacitat per a 1.000 persones)

SALA D'ESPECTADORS.

L'auditori principal ha estat dissenyat per respondre perfectament a qualsevol dels seus usos futurs: teatre, congressos, conferències, etc. Una sala de 984 m² de superfície que podrà acollir a 1.000 assistents: 924 a platea, 68 a la zona de les plataformes retràctils i 8 al balcó lateral de la planta primera. L'entrada es realitzarà des del vestíbul principal, ubicat a la cota del voladís a la planta segona.

Vista voladís plaça

Vista voladís costat riu

La sala disposa de serveis i cabines de traducció simultània.

EMBOCADURA.

Les dimensions de l'embocadura són 20,5 m x 10,25 m. Aquestes són més que satisfactòries per a la majoria d'òperes. Les dimensions habituals són de 14 m x 8 m pel que s'utilitzaran els sistemes previstos d'arlequins per a la reducció de l'embocadura. Pel teatre, musicals, ballet o concerts de música clàssica (encara que aquests últims no estiguin dins dels objectius inicials) les dimensions seran inferiors.

Pels congressos i actes similars, es podrà obrir l'embocadura fins els 20.5 m i magnificar l'acte al màxim.

Davant d'aquest prosceni de 2m i la possible prolongació de 3m amb la plataforma de prosceni permetrà formar un petit escenari de 5 m de profunditat on conferències, congressos i molts petits actes es realitzaran sense alçar el teló. Això permetrà simultàniament, diferents muntatges.

ESCENARI.

Amplada : 27,20 m
Profunditat: 14,60 m
Alçada lliure fins el pinte: 21,32 m.

JÀSSENA.

La jàssena que s'ha projectat amplia molt sensiblement les dimensions de l'escenari. Amb ella s'aconsegueix un fons de fins a 27.18 m. Aquesta disposa d'un pinte totalment transi-

table a 7.83 m lliures des de l'escenari.

FOSSA DE PROSCENI.

S'ha projectat una plataforma de prosceni de 18,09 m x 3 m. La plataforma es divideix en 3 subplataformes on la central és de 10 m x 3 m i les 2 laterals són iguals, de 4 m x 3 m aprox. Totes tenen moviments independents. Aquestes dimensions fan que, si la plataforma es fa servir com ampliació de l'escenari aquest augmenti de superfície amb els quasi 55 m² de la plataforma. Com que tenen un recorregut total d'uns 5.100 mm, el seu ús podrà ser:

- Escenari
- Sala
- Fossa d'orquestra
- Fossa d'escenari
- Magatzem de butaques
- Contra fossa

Es podran utilitzar amb molta versatilitat com elements de càrrega i descàrrega.

Si s'utilitza com ampliació del pati de butaques, l'aforament podrà augmentar fins a 60 butaques. Si s'usa com a fossa d'orquestra, es podran asseure còmodament fins a 90 músics, dimensions d'una orquestra sinfònica.

FOSSES D'ESCENARI.

L'edifici ha permès el disseny d'una fossa i una contra fossa de la mateixa superfície que el terra de l'escenari. La fossa està previst que s'incorpori com un element més de l'espai escènic mitjançant el terra de trampes.

Està situada a 2,85m lliures sota l'escenari.

Les fosses estan construïdes amb un sistema de relligats de malla electrosoldada i pilars desmuntables. Aquest sistema ajuda a poder disposar de la contrafossa, que té 5,04 m d'alçada lliure, per a l'ús escènic instal·lant-hi plataformes sense necessitat d'obres.

CAMERINOS.

Els camerinos estan situats en dues zones diferenciades, amb comunicació directa amb l'escenari per dues escales. Sota la sala d'espectadors, al soterrani -1, se situen els vestuaris i camerinos col·lectius d'actors, actrius, músics i director d'orquestra. Als laterals del backstage, a la planta primera i segona, hi ha els camerinos per les primeres i segones estrelles, comuniquen directament amb la sala VIP i la sala de premsa.

GREEN ROOM.

Es tracta d'una sala de descans pels artistes, coneguda avui en dia amb aquest nom. Tal i com aquest indica, és una sala de color verd on els artistes podran tenir els seus moments de descans. L'espai serà revestit amb tèxtil per a la millor absorció acústica.

Ubicada a la segona planta, podran gaudir de la panoràmica del vestíbul principal per una finestra que s'obra cap aquest espai.

Vista coberta Llotja

SALA VIP.

Des de l'avinguda de Tortosa, podem pujar a la sala vip que té accés directe de l'exterior i està situada a la primera planta.

LOUNGE (FUNDACIÓ LA LLOTJA).

És una sala complementària a la sala VIP. Està situada a la primera planta, amb vistes al vestíbul central i directament comunicada amb l'auditori principal.

SALA MULTIFUNCIONAL.

L'espai és generós en dimensions. Ocupa pràcticament, la meitat de la primera planta. És de lliure estructura per permetre una major flexibilitat programàtica i pot allotjar qual-sevol tipus d'exposicions o activitats.

L'auditori de 400 persones estableix una continuïtat visual amb la sala multifuncional, dividides per una superfície de vidre, que permet als congressistes de gaudir la fira d'una manera poc convencional.

La sala multifuncional està directament connectada amb el vestíbul central, on s'ubica el punt d'informació, el guarda-roba i la seva pròpia botiga.

SALES DE CONGRESSOS (200 i 400 persones).

Les funcions congressuals tenen en La Llotja una infraestructura composta per dues sales espe-

cífiques, diàfanes i amb capacitat per a 200 i 400 persones respectivament. S'ubiquen a la segona planta o planta noble. La sala de 400 està limitada per tancaments de vidres que comuniquen visualment amb la sala multifuncional. La de 200 es transformable en 6 sales independents amb capacitat per a 35 assistents cadascuna.

OFICINES

Situades a la planta segona o planta noble. La façana amb

vidre permet ubicar les oficines al costat de la finestra on tenen llum directa i ventilació natural.

Altres espais :

ESPAIS PER CATERING
CUINES
COBERTA
APARCAMENT
EDIFICI MERCOLLEIDA

Totals	
Mercolleida (útils)	1.935,30
Cafeteria (útils)	176,90
Aparcament (útils)	8.752,90
Edifici de La Llotja (útils)	14.619,30
total interior m2 útils	25.484,30
Esp. ext. Edifici de La Llotja	744,70
Terrassa cafeteria	125,20
total exterior m2 útils	869,90
Mercolleida (construïts)	2.563,30
Cafeteria (construïts)	225,50
Aparcament (construïts)	9.554,50
Edifici de La Llotja (construïts)	19.185,40
total m2 construïts	31.528,70
SUP. TOTAL CONSTRUÏDA SOBRE RASANTE	18.087 m2
SUP. TOTAL CONSTRUÏDA BAJO RASANTE	13.441 m2
SUP. TOTAL CONSTRUÏDA	31.528 m2

Denominació	Projecte Teatre-Centre de Convencions La Llotja
Situació	Av. Tortosa s/n
Data inici	16 de febrer de 2007
Durada	28 mesos
Projecte	MECANOO ARCHITECTEN: Francine Houbert LABB ARQUITECTURA SL: Cristina Fernández, Markus Lauber ESTRUCTURA: BOMA SA: Miquel Angel Sala INSTAL·LACIONS: EINESA INGENIERIA SL: Miquel Gasulla, Alfred Guitard AMIDAMENTS I PRESSUPOST: ARDÈVOL I ASSOCIATS SL: Joan Ardèvol, Enric Iturbe ACUSTICA: ARAU ACÚSTICA: Higini Arau
Direcció Integrada	EPTISA: Albert Pérez, Ramiro Muñoz, Jordina Viladegut, Ivan Sabaté
Direcció d'obra	MECANOO ARCHITECTEN: Francine Houbert LABB ARQUITECTURA SL: Cristina Fernández, Markus Lauber BOMA SA: Miquel Angel Sala
Direcció d'execució	ARDÈVOL I ASSOCIATS SL: Enric Iturbe Aldabó
Coordinador Seguritat.	ARDÈVOL I ASSOCIATS SL: Cristina Carmona Muñoz
Ingenieria Instal·lacions	EINESA INGENIERIA SL Miquel Gasulla Alfred Guitard
Laboratori	CONSORCI LLEIDATÀ DE CONTROL
CONSTRUCTORA	UTE LLOTJA: DRAGADOS-ORUM

Agraïment a: Esptisa. Sr. Ramiro Muñoz Alamán

Render Llotja

El DPTOP licita obres de millora de la xarxa viària per un valor aprox. de 17 MEUR

El Departament de Política Territorial i Obres Públiques licita obres de millora de la xarxa viària que sumen una inversió prevista de 17 MEUR. Aquestes actuacions consisteixen principalment en treballs de reforçament del ferm en diverses carreteres amb l'objectiu de garantir un estat òptim de la xarxa viària arreu de Catalunya i afavorir la seguretat del trànsit.

Alt Pirineu i Aran

Millora del paviment de la C-13. Sort – Esterri d'Àneu 7,9 MEUR

PROMOTOR: DPTOP – Direcció General de Carreteres

EMPRESA CONSTRUCTORA: AFICSA

DIRECCIÓ D'OBRA: Servei territorial de Carreteres de Lleida

ASSISTÈNCIA TÈCNICA: GEOVIAL

LONGITUD: 29,7 KM.

PRESSUPOST: 7,9 MEUR

INICI: Abril 2009 / **FINAL PREVIST:** Desembre 2009

En concret, les actuacions que es duran a terme són:

- Ferm
- Millora de la vialitat
- Integració ambiental i paisatgística
- Integració urbana
- Tasques complementàries

Ponent

Reforçament ferm C-12 PK 105+500 al 114+350 Tram: Maials (cruïlla ©-45) – Torrebesses (cruïlla c-242)

PROMOTOR: DPTOP – Direcció General de Carreteres

EMPRESA CONSTRUCTORA: PAVIMENTOS AUXILIARES PIRINEO, SA

DIRECCIÓ D'OBRA: Servei territorial de Carreteres de Lleida

ASSISTÈNCIA TÈCNICA: GEOVIAL

LONGITUD: 8,8 Km.

PRESSUPOST: 1,6 MEUR

INICI: març 2009 / **FINAL PREVIST:** agost 2009

Reforçament ferm C-12 PK 160+150 al 164+285 Tram: Balaguer

PROMOTOR: DPTOP – Direcció General de Carreteres

EMPRESA CONSTRUCTORA: VOLTES, SOCIEDAD LIMITADA, SLU

DIRECCIÓ D'OBRA: Servei territorial de Carreteres de Lleida
ASSISTÈNCIA TÈCNICA: GEOVIAL
LONGITUD: 4,1 Km.
PRESSUPOST: 1,1 MEUR
INICI: març 2009 / **FINAL PREVIST:** agost 2009

Terres de l'Ebre

Mil·lores a la C-12. 3,6 MEUR

En concret, les obres que s'impulsen són aquestes:

Mil·lores al terme de Tortosa

PROMOTOR: DPTOP – Direcció General de Carreteres
EMPRESA CONSTRUCTORA: ROMERO POLO, SA
DIRECCIÓ D'OBRA: Servei territorial de Carreteres de Terres de Lleida
ASSISTÈNCIA TÈCNICA: CICSA
LONGITUD: 6.4 Km.
INICI: març 2009 / **FINAL PREVIST:** finals juny 2009

Nou paviment al terme d'Amposta

PROMOTOR: DPTOP – Direcció General de Carreteres
EMPRESA CONSTRUCTORA: BENITO ARNO E HIJOS, SA
DIRECCIÓ D'OBRA: Servei territorial de Carreteres de Terres de Lleida
ASSISTÈNCIA TÈCNICA: GEOVIAL SLP
LONGITUD: 7,8 Km.
INICI: març 2009 / **FINAL PREVIST:** finals juny 2009

Camp de Tarragona

Renovació del ferm a la T-304: Prades - la Febró 600.00 euros

PROMOTOR: DPTOP -'96 Direcció General de Carreteres
EMPRESA CONSTRUCTORA: SORIGUE, SA
DIRECCIÓ D'OBRA: Servei territorial de Carreteres de Tarragona
ASSISTÈNCIA TÈCNICA: PAYMA
LONGITUD: PK 33+600 al 36+940
PRESSUPOST: 600.00 euros
INICI: maig 2009 / **FINAL PREVIST:** agost 2009

Comarques Centrals

Ferm B-431: Avinyó – Sant Feliu Sasserra 853.153 euros

PROMOTOR: DPTOP – Direcció General de Carreteres
EMPRESA CONSTRUCTORA: PASQUINA, SA
DIRECCIÓ D'OBRA: Servei Territorial de Carreteres de Barcelona
ASSISTÈNCIA TÈCNICA: GEOVIAL
LONGITUD: 10.140 METRES
PRESSUPOST: 853.153 euros
INICI: juny 2009 / **FINAL PREVIST:** octubre 2009

Comarques Gironines

Mil·lores a la C-65: Cassà de la Selva - Quart 827.000 euros

PROMOTOR: DPTOP – Direcció General de Carreteres
EMPRESA CONSTRUCTORA: Construccions Fusté
DIRECCIÓ D'OBRA: Servei Territorial de Carreteres de Girona
ASSISTÈNCIA TÈCNICA: GRECCAT, SL
LONGITUD: 4,7 Km,
PRESSUPOST: 827.000 euros
INICI: febrer 2009 / **FINAL PREVIST:** finals juliol 2009

Associació de Sobreestants - Borsa de treball

	ANY 2009							
OFERTES	gener	febrer	març	abril	maig	juny	A OCUPAR JUNY/09	
Ocupades	2	2	2	3	0	0	9	ANY 2008
Per ocupar	1	3	5	4	3	4	20	ANY 2008
	4	5	7	7	3	6		
Ofertes Dptop 85%	1					2	3	
Ofertes per setmana	1	1,25	1,75	1,75	0,75	1,5	29	A 15/06/2009

